

Kirkeblad

FOR VÆRØY OG RØST

NR. 2

JUNI 2011

55.ÅRG.

”Du greide det du”

Et av framtidenes spørsmål fra journalistene tror jeg vil bli: Hvor var du da Therese Jordhaug ble verdensmester på 30 km i Holmenkollen 2011 og Kongen og Therese hjertelig omfavnet hverandre og Kongen utbrøt - Du greide det du!” Ja, Therese greide det da hun kjempet fram en luke til Marit Bjørgen og Justina Kowalczyk i Styggebakken i VM løypa under verdensmesterskapet i år.

Vi tok alle del i seiersbrølet fra Therese, da hun passert målstreken, utmattet etter kraftanstrengelsen etter fullført løp. Da hun kort etter møtte Kongen, falt alle formelle hoffetiketter. Den spontane gledesomfavnelsen mellom Konge og verdensmester feide alt ”uvesentlig” bort. De ble i dette strålende øyeblikket likeverdige - jenta fra Dalsbygda og Kongen fra Slottet. Gledestårene strømte fritt fra kinnene til trauste nordmenn. Vi

opplevde seiersrusen og kjente varmen fra Kongen vår.

”Du greide det du”

Da Jesus brøt målsnora og vant over døden på korset, åpnet Himmelen seg og Gud vår Konge omfavnet Jesus og utbryter ”Du greide det du”.

I Rom. 8.37 skriver Paulus ”Men i alt dette vinner vi mer enn seier ved Ham som elsket oss”.

Ved å leve våre liv i skyggen av den seirende Jesus, blir vi gjort delaktig i hans seiersrike livsløp. ”Tapere” blir gjort til glade vinnere! Dette på grunn av Korset. Derfor kan alle som vil komme ”opp på Herrens podie” forvente seg en stålende, glad Far.

”Du greide det du”

Jesus gjorde oss til vinnere. Ved Jesus gjerning ble livene våre tildelt en jubeltone. ”Vi greide det vi. Hans seier ble vår!”

Magne Oftedal

Tårnagentene sang "tårnagentsangen" til over 70 frammøtte på gudstjenesten søndag.

Foto: Marit Skaue Nicolaisen

Tårnagenthelg på Værøy

Jill Artnsen

12. og 13. mars ble det arrangert tårnagenthelg i menighetssalen. Værøy menighet hadde invitert alle 8 og 9 åringer på Værøy til å være med på dette arrangementet. Helga skulle brukes til å bli kjent med kirka, klokketårnet og klokkene. Tårnagenthelgen bygget videre på TV-programmet Tårnagentene som ble sendt rundt juletider på NRK Super. Opplegget bygger på litt mystikk, detektiv-

virksomhet og gleden ved å oppdage. 14 flotte tårnagenter deltok på arrangementet.

Lørdagen startet med at deltagerne ble registrert og fikk agentbevis. Deretter var det klart for oppdrag "Skattejakt".

Alterbibelen, dåpsfatet, lysestakene og nattverdsalken var forsvunnet! Agentene måtte løse mystiske bibelkryssord slik at de kunne finne igjen de gjemte skattene.

På spennende kveldstur opp til klokketårnet.

Foto: Elin Olaussen

Dette greide Tårnagentene og vikarprest Magne var veldig glad, for da kunne han ha den planlagte gudstjenesten på søndag. Neste oppdrag var "Oppdrag tårn" der oppdraget var å utforske kirketårnet og klokkene. Dette var veldig populært og ble gjentatt for de aller mest ivrige etter mørkets frembrudd på lørdag kveld. De fikk også ringe litt i klokkene. Agentene fikk lage sin egen agentpizza før de tok fatt på siste oppdrag som var å øve på deltakelse i gudstjenesten på søndag.

Søndag var det klart for tårnagentgudstje-

neste der agentene deltok med tekstlesing og sang, deriblant en egen Tårnagent-sang. Arrangementet ble avsluttet etter gudstjenesten med en spesiell Tårnagentkirkekaffe.

Helga var en suksess både for voksne og barn og menigheten satser på at dette blir et årvisst arrangement.

Væroy menighet takker alle voksne som stilte opp som englevakter og de vil spesielt takke Lisbeth Torstensen og Trine Bensvik som deltok som ledere gjennom hele arrangementet!

Våridyll. Mor beiter, mens lammene koser seg i solveggen.

Foto: Sigridur Sigursveinsdottir

Påskelam på Røst

Sigridur Sigursveinsdottir

Det er kanskje ikke alle sauebønder som ønsker å ha aller mest å gjøre i påsken, men på Røst har bøndene valgt å gjøre dette i år. Siden mange av dem har annet arbeid i tillegg til sauedriften, passet det godt at lammene begynte å komme like før påske i år, spesielt siden påsken kom seint.

Rundt midten av april kom det aller første lammet, på øya Storfjellet som er

utenfor "Heimlandet". Kort tid etterpå begynte lammingen for fullt hos de andre, og nå rundt midten av mai, er nesten alle årets lam født, og de fleste klare til å gå på beite på øyer og holmer i lag med sine mødre.

I år har det blitt født usedvanlig mange lam, da mange av sauene har fått 3, 4 og opp i 5 lam!

Lekne lam – et sikkert vårtegn.

Foto: Sigridur Sigursveinsdottir

Selv om en menigmann kan tenke seg at det må være ypperlig for bonden å få mange lam, så har sauene bare to spener, og for at lammene skal vokse seg store og sterke så må bonden gi alle lam utover to, melk fra flaske. Dette betyr masse merarbeid med vasking av flasker, blanding av melk og tid til føring av de små.

Det er mange barn som har vært på besøk for å se på lammene, hjelpe litt til og stryke på den myke pelsen. Det er godt at barna får bli kjent med dyrene, og

kanskje noen får dyrket fram interessen for dyr, nok til at de etter hvert får lyst til å ha sine egne dyr.

Bak en hektisk lammesesong ligger mange våkenetter, blod svette og tårer, hos både bonden og noen ganger hos sauene også. Kanskje vi skulle tenkt over det, neste gang vi koser oss med deilig lammesteik som har blitt dyrket frem av iherdige og omsorgsfulle bønder langt ute i havgapet.

En teatersjel

Magnus Eilertsen

Hege Tangen hjemme i stua si. Kanskje pønsker hun ut nye revyer i regi av Værøy Teaterlag?

Foto: Magnus Eilertsen

Hege Tangen Christensen (37) er født og oppvokst i Mosjøen på Helgeland. Men halvparten av røttene sine har hun riktignok fra Værøy. Heges mor, Turid Andreassen, er nemlig vaskeekte

Værøyværing. Under oppveksten tilbrakte Hege derfor mange ferier på sin mors barndomsøy i ytre Lofoten – både sommerstid og vinterstid. Etter fullført gymnas i Levanger i Trøndelag, flyttet Hege til Bodø. Hun hadde nemlig truffet en kjekk Værøyværing bosatt i fylkes- hovedstaden. Og slik gikk det til at Hege senere flyttet til Værøy, og etablerte seg her sammen med mannen Frank Christensen.

– Det var faktisk litt tilfeldig at vi ble værende her på Værøy. Frank og jeg hadde egentlig planer om å bare bo her i to, tre måneder da vi flyttet ut hit i 1995. Vi fant etter hvert ut at det var så mange positive sider ved å bo her ute, at vi like godt kunne fortsette med det. Og i dag føler jeg meg definitivt mer som en Værøyværing enn en Mosjøværing, smiler Hege Tangen.

I 1996 begynte Hege som vikarlærer ved Værøy skole. Hun gikk åpenbart rundt med en lærer i magen, og to år senere begynte hun å ta den formelle lærerutdannelsen på desentralisert vis. Samtidig jobbet hun deltid ved skolen. Etter fem år var alle nødvendige fag på plass.

Men Hege Tangen har også skuespiller-

Hege spiller prest av det gamle slaget under Værøykonfirmantenes overhøring i fjor i gammelkirka på Nordland.

Foto: Benedicte Andreassen

genet i blodet sitt. På ungdomsskolen i Mosjøen tok hun drama som valgfag. Dramaundervisningen gav så absolutt mersmak, og hun har vært med på å sette opp en rekke amatørteater. Hege tok med seg sine revykunnskaper ut til Værøy da hun flyttet hit, og ble etter hvert leder i Værøy Teaterlag, som ble stablet på beina på midten av nittitallet. Det hører også med til historien at Hege, etter fullført lærerutdanning, også har tatt teaterinstruktørutdanning som tilleggsfag.

Hege Tangen tror at småsamfunn som Værøy har godt av lokale revyer innimel- lom, og hun kan se tilbake på mange morsomme revyer her ute i havgapet sammen med sine lokale skuespillerkolleger.

– Nå er det riktignok en stund siden sist vi snekret sammen en tradisjonell Værøy- revy, men et lite tilbakeblikk på det vi har laget tidligere, gjør at det begynner å klø i fingrene etter å sette opp et nytt re- vystykke, sier Hege. Revyoppføringene våre her på Værøy har i det hele tatt vært kjempeartige hver gang. Ikke minst den tiden vi bruker på øvingene kan være svært underholdende. Høydepunktet er naturligvis selve framføringen for publikum, det er rett og slett et skikkelig kick. Oppmøtet har vært fantastisk, og tilbakemeldingene på de forskjellige fo- restillingene likeså.

Hege Tangen har også fått bruk for sitt skuespillertalent i kirkelig sammenheng. I fjor, da Værøykonfirmantene skulle ha sin samtalegudstjeneste i gammelkirka på Nordland, hadde Hege og konfirmant- prest Odd Eidner planlagt en ny og ori- ginal vri på selve samtalegudstjenesten.

Opplegget var at man skulle lage en gammeldags konfirmantoverhøring som en del av samtalegudstjenesten. Hege Tangen spilte rollen som «gammelprest», og så skulle konfirmantene stille seg opp

på en gutterekke og en jenterekke, for de-
retter å bli overhørt på gammelt vis.
Kledd ut som «gammelprest», med sort
kappe, gikk Hege Tangen rundt og stilte
konfirmantene spørsmål fra skriften –
slik tradisjonen var før.

Det var kun konfirmantene selv, Hege
Tangen og konfirmantprest Odd Eidner

som visste om dette opplegget på for-
hånd, slik at de fram møtte fikk seg en
munter overraskelse da «øverhøringen»
kom i gang. Etterpå var det duket for en
mer moderne variant av samtalegudstje-
nen, der konfirmantene selv framførte
sentrale deler av det de hadde lært gjen-
nom konfirmantundervisningen.

Takk, Kristina

Arnfinn Ellingsen

Jeg har blitt mottatt med åpne armer,
vennlighet og raushet på Røst. Det er der-
for vemodig å slutte etter to år. Røst
kommer alltid til å ha en plass i mitt
hjerte, understreker sogneprest Kristina
Dyson.

Jeg har min siste ordinære gudstjeneste
på Røst 29. mai. Jeg kommer likevel til-
bake for å gjennomføre konfirmasjonen i
pinsa.

Kristina skal bo i Brønnøysund. Der skal
hun være prostiprest i Sør-Helgeland
prosti. Denne jobben kombineres med
sognepreststilling i Vevelstad.

Det var nok en overgang å komme til
Røst. Kristina er fra Oslo og bodde og
virket der da hun fikk sognepreststilling
på Røst. Hun innrømmer gjerne at det er

forskjell på prestegjering i Oslo og på
Røst.

*Hvordan opplevde du møtet med
menigheten og røstværingene?*

- Jeg oppfatter røstværingene som opp-
tatt av kirka si og uttrykker at den er
viktig. Gudstjenestene har samlet alt fra
noen få til fulle hus. Menigheten bruker
kirka både i sorg og glede og
medlemmene deler både glade og tunge
stunder med hverandre. Jeg var i begynn-
else også opptatt av hva kommunestyret
og folk flest forventet av kirka.

*Hva hadde du som mål med din gjerning
da du kom?*

- Jeg var for det første veldig opptatt av
kirkens betydning for røstværingene. Jeg
ønsket en mer åpen kirke – en folkekirke.
Det var viktig for meg å skape og opp-

Foto: Tove Andreassen

leve en mer demokratisk kirke stedets innbyggere skulle ha et eierforhold til. For meg er røstværingene et troende folk. Ikke ved at de er opptatt av å si og gjøre de riktige tingene, men ved at de viser tro både i medgang og motgang. De står sammen om hverdagen, drar i samme retning i medvind og motvind. Jeg har også ofte erfart at røstværingene alltid øyner håp. De gir ikke opp. Jeg møter også den grunnfestede nord-norske tro knyttet opp mot naturkreftene og elementene. Dette

er en tro bygd på århundreders erfaringer og vissheten om at noe er sterkere enn deg.

Hva gjør deg betatt hos det folket du nå forlater?

- Gavmildhet, kommer det raskt. Tenk at noen kommer og henger en skrei på døra til en person folk knapt kjenner. Jeg beundrer mange eldre som trosser vær og vind og sykler til butikken og gjør sine ærender. Dere er uknekkelige, sier Kris-

tina. Og så vil jeg trekke fram raushet og tillitsfullhet. Det er uvurderlige egenskaper å ha med seg.

Jeg kommer alltid til å huske Røst som et sted med en særegen og vakker natur, med mye vær, hav og fisk og fugl. Det har gjort uutslettelig inntrykk på meg, av-

slutter Kristina som nå altså forlater Røst.

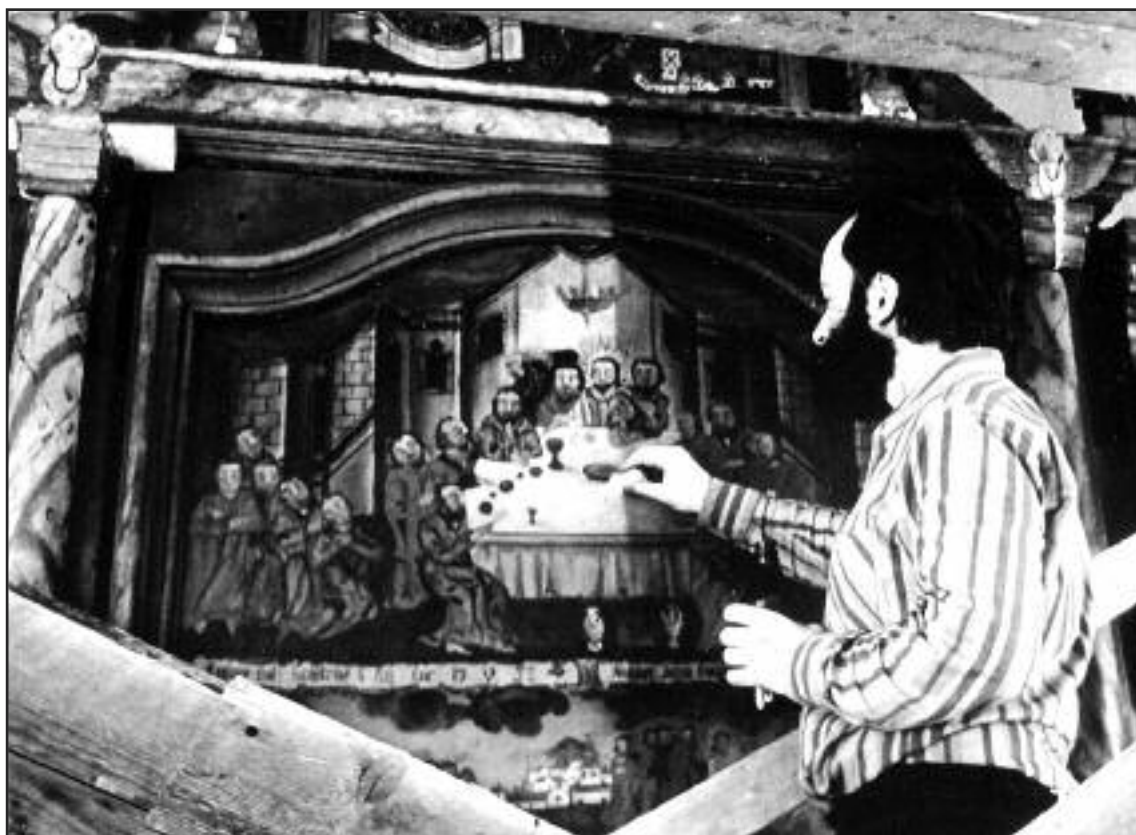
Fra Kirkebladet ønsker vi lykke til på Sør-Helgeland og i ny prestetjeneste. De får en sabla dyktig prest dit hun nå kommer.

Nils Kåre ble "Årets Værøyværing"

Nils Kåre Skavhaug fikk overrakt blomster og diplom som "Årets Værøyværing" av leder i Radio Værøy, Arild Jenssen. Varaordfører Susan B. Kristiansen overrakte blomster og gode ord til Nils Kåre fra kommunen.

Foto: Judith Adolfsen

Det var Terje Nordsted fra Riksantikvaren som fikk i oppdrag å rense den gamle altertavla. Arbeidet ble utført i 1974. Det ser ut som det var på tide med en renseprosess.

Foto: Dag Sørli

Altertavla i Nordlandskirka

Dag Sørli

Den gamle kirka på Nordværøy er et av de eldste og best bevarte kulturminnene vi har på Værøy. De små alabastfigurene nederst på altertavla er meget vakre og detaljrike, laget i Nottingham i England så langt tilbake som 1430. Figurene er felt inn i selve altertavla som fulgte med

kirka da den ble flyttet fra Vågan til

Alteravla i Værøy kirke er fra 1714, og er et vakkert arbeid. Legg spesielt merke til de innfelte alabastfigurene nederst – de er laget i England rundt 1430.

Foto: Dag Sørli

« - hos den unge Povel ble figurene flate, han snarere tegnet dem med spisspensel enn han malte, som eiendommelig er for alle navisister. Men det var en livlig naivisme». Detalj fra altertavla.

Foto: Lill Eilertsen

Værøy i 1799. Kirkekunsten fra de eldre kirkene på Værøy finner du i dag i kirkesamlingen i Tromsø Museum.

Selv om alabastfigurene er fra rundt 1430, skriver nok altertavla seg mest trolig fra 1714. Det betyr at altertavla må ha stått ferdig samtidig med den kirka som blant annet Hans Egede lot reise i Vågan. I en innberetning fra Vågan kirke i 1770, står det at Hans Egede selv hadde

utført altertavla. Det er lite trolig, mest sannsynlig er han å regne blant en av givene. For da biskop Nannestad så denne altertavla i Vågan kirke i 1750, hadde den nemlig kobberstikk i billedfeltene. Det er derfor ikke den altertavle biskop Nannestad så som du ser i Værøy gamle kirke i dag. Altertavla har gjennomgått flere endringer siden den gang – blant annet i 1746 – det står anført: ”ANO Til Guds Ære og Kirche til

Zirat er Denne Altertavle opprettet 1746” Siden altertavla er fra 1714, må opprettet i dette tilfellet bety ”rettet til det bedre” – eller som vi ville sagt det – reparert.

Hvem malte altertavla?

I artikkelen «Fra Vågan til Værøy» skriver Joh. E. Brodahl at det i grunnen ikke er mer enn et par mestere å tenke på når det gjelder selve altertavla. Han nevner at valget av kunstner er rimelig enkelt når man er oppmerksom på at mesterne har en spesiell måte å signere sine verk på - nemlig i måten å behandle de flankerende obelisklignende pyramidene. De er dekorert med pålimt grus og småstein som etterpå er blitt for-sølvet. Maleriet på altertavla kan derfor tilskrives en av de to representantene for familien Kolset fra Nordmøre, Ole eller Povel.

Alfred Hagn har i artikkelen «Kirkemalere i Nord-Norge» (1939) påvist at Povel Kolset må være opphavsmannen. Han karakteriserer Povel Kolset slik: « - hos den unge Povel ble figurene flate, han snarere tegnet dem med spisspensel enn han malte, som eiendommelig er for alle navisister. Men det var en livlig naivisme».

Senere studier har slått fast at maleriene på altertavla er utført rundt 1769 av Povel Kolset.

I Kirkebladet nr 1/2011 og nr 3 og 4 fra 2009 har vi hatt artikler om alabstfigurene og noe av den gamle kirkekunsten fra Værøy som nå er i Tromsø Museum. Du finner disse artiklene og mer til på Kirkebladets hjemmeside www.kirke-

Sankthans ~ Jonsok

Hans-Arne Hansen

Årets viktigste merkedag, og i kirkealderen viet minnet om Johannes døperens fødselsdag. Og dagen er 24.juni – ikke 23., slik vi gjerne feirer den. Johannes kommer fra hebraisk ~ ”Gud er nådig.” Johan, Hans, Jon, Jonas er navneformer avledet av Johannes.

I riktig gamle dager dro heksene til Bloksberg kvelden før, altså 23.juni.

Heksene var ikke spesielt varmekjære så man brant bål for å skremme dem unna ”heimhusan.”

Femtitallet i Nesset ~ jo da, vi brant sankthansbål alle vi ness-ongan, på ”Sankthanshågen” ved Gammelkirka. Og vi startet tidlig å dra brensel til bålet. Fjøser, sjåer, kjellere både heime og hos naboer og slektninger ble endevendt, og

folk donerte godvillig.

De var sjeleglade over å bli kvitt ”mainn-sjiten.”

Nesskaran er gjerne kjent som påholdne folk som ser monn i det meste.

En kar ga sjelden noe til bålet, ” main veit aldri....”

Men så, et år ”sponset” han høytiden med diverse trevirke, fullt av bolter med muttere på, og krute gode spiker. Ikke skjønnte vi ungene noe, ikke skjønnte de voksne noe. Ikke før dagen derpå. Da gikk karen rundt i bålrestene og plukket i ei sinkbøtte ~ nettopp – skruer, muttere og krute gode spiker. ”Main veit aldri...”

Det hører forresten med til historien at alt måtte BÆRES frem. Ikke snakk om lett-

vint frakt med henger. ”I vårt ansikt sved...” Det meste av brennbart fikk plass på bålet.

Utrangert trevirke, punkterte ”rus-seblåser”, avlagte gummidekk, halvtomme tjærebutter. Det siste ga forresten utrolig god røykutvikling.

I dag ville vi blitt dømt etter en eller annen miljøvernparagraf.

Forresten hadde vi ikke hjelm eller annet verneutstyr heller. ” Men han ramli kor løylig da va...”

Så opprant omsider den store kvelden. Arvid hadde hatt storsalg av Bringebær-brus og Mariekjeks, så vi var godt rustet for en helaften på Sankthanshågen. Nå er det gjerne slik at når spenningen

Illustrasjon Hans A. Hansen

har bygget seg opp over uker, så er klimaks over på et øyeblikk. Så også med bålet vårt. Vi sparket og karet i bålrestene for om mulig å tyne ut noen siste flammer i det lengste.

Hekser? Jo da, utpå kvelden dukket det opp noen av dem også. Da helst i form av illsinte mødre som ville ha avkommet heim og i seng. ”Kor da bi av dokker? Ti-meldinga har gått, og bla.bla.”
Ja vel! Et laaangt år til neste gang.

Kirkevalg 2011 Værøy

Årets kirkevalg på Værøy blir 12. september på Idrettshuset. Det vil også bli anledning å stemme etter gudstjenesten i Nykirka, søndag 11. september. Man kan forhåndsstemme på kirkekontoret i kontorets åpningstider fra onsdag den 10. august. Åpningstidene er som før, mandag og onsdag fra klokka 10 – 14. Hvis disse tidspunktene ikke passer kan annet tidspunkt avtales med kirkevergen. Etter nærmere avtale vil det også være mulig for omsorgssenterets beboere å stemme på omsorgssenteret. Stemmerett ved valget har hvert medlem av Den norske kirke som bor i soknet og som i det året det stemmes vil ha fylt 15 år og ikke er fradømt stemmerett i offentlige anliggender. Alle stemmeberettigede vil få tilsendt valgkort der det også informeres om tid og sted for valget. Valgkortet skal være kommet før 10. august. Hvis du ikke har mottatt valgkort, men mener du er medlem, ta kontakt med kirkevergen.

I årets valg blir kandidatene valgt inn for en periode på fire år.

Det blir valgt inn i menighetsrådet seks faste medlemmer og fem varamedlemmer.

Menighetsrådet har godkjent nominasjonskomiteens kandidatliste.

Kandidatsliste til kirkevalget i Værøy sokn 11. og 12. september 2011

1. Arild Johan Jenssen	71 år.
2. Elisabeth Johanne Persen	29 år.
3. Odd Asmund Hartvig Hardy	66 år.
4. An-Marion Hardy	66 år.
5. Maggy J. Myhre De Gomez	63 år.
6. Lars-Børre Torstensen	39 år.
7. Janne Helene Sneve Halonen	65 år.
8. Annie Johanne Johnsen	70 år.
9. Randi Andreassen	47 år.
10. Erling Skarv Johansen	57 år.
11. Elfrid Doris Witzø Johansen	63 år.
12. Marion Oddbjørg Rønning	71 år.
13. Carina Torstensen	27 år.
14. Ruben Konrad Adolfsen	47 år.

Nytt fra Værøy menighet

Arild Jenssen – leder Værøy Menighetsråd

Menigheten har fått avklart at vår vikarprest Magne Oftedal skal betjene øya ut dette året. Videre er Oftedal i gang med videre opplæring for endelig godkjenning som prest. Det forventes en snarlig avklaring av hva som videre skal skje i forhold til den fremtidige prestatjeneste

Kirkevergen har fått øket stilling fra 1.mars og jobber nå i 80 % . Menigheten er glad for at dette ble prioritert da arbeidsoppgavene er mange. Det er også mange nye oppgaver som det jobbes med så dette var utrolig bra og nødvendig.

Lasse Hamre er tilsatt i et midlertidig engasjement for å arbeide med vedlikehold av kirkene og kirkegård. Er det noen som ser ugjorte ting så kontakt kirkevergen som kan formidle videre til Hamre.

Bruken av bårebilen er avklart, og de som ønsker å bruke den må som før henvende seg til kirkevergen. Werner Sørheim har påtatt seg ansvaret for at bilen er klar og at noen er tilgjengelig for kjøring.

De som har vært innom Nykirka har sett og lukta at kirkebenker og gulv er nymalte. En stor takk til Lasse for godt utført arbeide.

Kirkeputene til Gammelkirka er produsert og på plass når du leser dette. Håper det gjør kirkebesøket enda bedre.

Til 17. mai ble det også mulighet å sette fra seg flere biler. Både innenfor og utenfor kirkegjerdet er det foretatt utvidelser av parkeringsplassene i henhold til godkjente tegninger. Så nå er det mulig for enda flere å komme innom kirken

Gjerdet rundt Nykirka er malt og området innafor er pynta opp.

Mur og vinduer er pussa og malt. Det som gjenstår er å få tetta lekkasjene på tak og noen av de store vinduene. Håpet er at dette er utført i løpet av året.

Husk også at det fortsatt er mulig å gi en gave til kirkas oppgaver.

Planene er mange og det som nå er på gang er nytt gulv og ei varmepumpe til underetasjen på menighetshuset. Videre forhandles det om fjernstyrt klokkekimming. Større aktivitet i bruken av kirkene er også en prioritert oppgave framover.

Ønsker du å bidra er kontoen til utstyr/fornyng 4662.70.46.588
Og vil du bidra til nye aktiviteter så er kontoen 4509.22.38.559

Foto: Tove Andreassen

Takk for laget, Johan organist

Fra Røst Menighetsråd

Dessverre for Røst menighet så valgte vår organist Johan Hals Jørgensen å takke ja til en 100 % organist stilling i Saltdal. Mange var lei seg for at Johan skulle slutte hos oss, men det var stor forståelse for at han ønsket seg en hel stilling og mindre reising mellom Bodø og Røst. Johan har vært en dyktig og trofast organist for Røst menighet i mange år. Johan var ofte på besøk hos bestemor og bestefar på Røst. Da fikk han lov av presten å øve på kirkeorgelet. Allerede som ung gutt var Johan en dyktig musiker er det blitt meg fortalt. Han pleide å øve om kveldene. Folk som ikke visste at han var der, lurte fælt på hva som foregikk i kirka. Det var lys der seint

og gikk en forbi så hørtes det orgeltoner. Seinere tok Johan musikkutdanning og ble organist. Da han fikk organiststillingen i kommunen, var det mange som ble glade. Når Johan, lekende lett, tryller frem de fineste musikkstykker på orgelet blir det nesten magisk.

Avskjedsfesten for Johan ble holdt i midten av mars med både overraskelsesmiddag på Fiskarheimen og gudstjeneste med påfølgende kirkekaffe på søndagen. Det er ingen tvil om at den nye menigheten får en dyktig musiker, og vi takker Johan for hans arbeid hos oss. Selv om vi syntes det var trist at han reiste fra oss, ønsker vi ham lykke til og alt godt i den nye jobben!

Fiskernes egen organisasjon

Dag Sørli

I fjor høst kunne Værøy Fiskarlag feire 75 år. Man skulle tro at en organisasjon for fiskere ville vekke begeistring i et samfunn der så godt som samtlige voksne menn var fiskere, men slik var det ikke. Mange fiskere var redde for at om de organiserte seg, ville det provosere fiskekjøperne. Derfor var starten heller

laber – kun 15 fiskere ble med. Men i de harde tredveårene gikk det opp for fiskerne at kjøperne var like avhengig av fisken i havet som de selv var det. Etter hvert økte medlemstallet i Værøy Fiskarlag sterkt, og til slutt omfattet organisasjonen så godt som alle aktive yrkesfiskere her på øya.

På Værøy har vi alltid vært avhengig av fisken i havet – og vi vil nok være det i framtida også, sier leder i Værøy fiskarlag Frank Bensvik. Fiskarlaget har derfor engasjert seg sterkt i kampen mot oljeutvinning utenfor Lofoten og Vesterålen.

Foto: Dag Sørli

Mange vil nok nikke gjenkjennende til dette bildet som viser en del av fiskeflåten på indre del av Værøy havn. Bildet er fra 1962.

Det var Jakob Løkke som hadde tatt initiativet til å få dannet Værøy Fiskarlag. Han ble også den første formannen, mens Nils Bordevik ble lagets første nestformann.

Som fiskernes egen organisasjon, tok fiskarlaget seg spesielt av de sakene som angikk yrkesfiskerne. Under krigen distribuerte, forhandlet og rasjonerte laget de knappe ressursene som fiskeflåten fikk. Som en helt naturlig del av fis-

karlagets arbeid tok de opp en bedre oppmerking av seilingsledene. Men fiskarlaget engasjerte seg også sterkt i sosiale spørsmål om utbygging av vannverket, sykestue og badstue – for å nevne noen av sakene.

Slip – samvirkelag og vannverk

I 1944 gikk laget i bresjen for å etablere et lokalt innkjøpslag for fiskeredskaper. Så enasjerte fiskarlaget seg for å få en slip på stedet. I 1945 tok Værøy Fiskarlag

initiativet til dannelsen av Samvirkelag samt et produksjonslag for fisk. Kr. Hardy var initiativtakeren til flere av disse forslagene.

Året etter – i 1946 kan vi lese følgende i protokollen ”Værøy Fiskarlag protesterer mot bebudet nedslag i fiskeprisen for 1946. Fisket kan ikke drives rasjonelt på grunn av dårlig og nedslitt bruk. For å skaffe de nødvendige driftsmidlene, må prisene holdes.”

Den fortvilte vannsituasjonen på Værøy var godt kjent. Fra 1946 av ble derfor vannverket den store saken for fiskarlaget. Det kan også være interessant å vite at fiskarlaget søkte om forsøksfiske etter skrei med snurrevad vinteren 1951. Samme år avholdt Fiskarlaget et kurs i telefoni med 23 deltakere.

Arbeidet bar etter hvert frukter. I 1957 kunne styret referere til at det var satt opp lykter på nordsida av øya. Men ting tok tid – slik formannen i Værøy Fiskarlag Ole J. Lorentzen, så treffende skriver til fyrdirektøren i 1962:

”Vi minner om at det er søkt om lykter til Værøy i ca. en mannsalder.. ”

Brevet ble sendt i anledning M/K «Nordbakkens» tragiske forlis i Skarvholmleia i februar 1962. Da gikk 6 menneskeliv tapt! Fortsatt var nemlig den viktigste, mest brukte og kanskje også den vans-

keligste skipsleia mørklagt. Fiskerne som skulle benytte denne leia, hadde ikke stort annet å hjelpe seg med enn sin egen erfaring, dyktighet og hell.

Fiskarlaget i dag

I dag har Værøy Fiskarlag omkring 60 medlemmer, men i dag er det verken telefoni eller vannverk som står på dagsordenen. Værøy havn er blitt utdypet, innseilingsforholdene er gode og navigasjonsutstyret er av en helt annen klasse enn tidligere.

Nyvalgt formann i Fiskarlaget, Frank Harald Bensvik, kan fortelle at laget har vært sterkt engasjert både i forhold til seismikkskyting og oljeutvinning utenfor Lofoten. – På Værøy har vi alltid vært og er fortsatt helt avhengige av fiskeriene. Etter fiskarlagets mening kan ikke oljeutvinning og fiskeri kombineres. Fra vår side er konklusjonen derfor grei. At oljeindustrien gjør seg lekker og forteller at de vil skape så mange nye arbeidsplasser er nok helst ønsketenkning fra deres side.

Av andre store saker laget har til behandling er strukturering, reguleringer og havdeling. - Fiskarlaget arbeider også med å fremme et positivt bilde av fiskernæringa og yrket, avslutter Bensvik som har en etterlysning. Laget mangler nemlig en del av de eldre protokollene. - Det ville være fint om de kom til rette igjen.

Billedtekst: Foto: Øystein Røymo

Endelig på plass på Røst

Arnfinn Ellingsen

Kari Ann Volden og tvillingene er nå endelig på plass i sitt hjem på Røst. Det tok hele 15 måneder å få oppholdstillatelse i Norge – en lang ventetid med mye usikkerhet. Her skal familien i fred og ro etablere seg og slå rot.

Overformynderiet har bistått med oppnevning av verge. Den oppgaven er i samråd med Fylkesmannen og sorenskriveren tildelt Volden. Så er det noen andre prosesser som tar litt lenger tid, for eksempel adopsjon av de to harmoniske sjarmtrollene. Den prosessen har vi tid til å gjennomføre uten alt for mye stress. Velkommen til Røst alle tre!

Tsjernobyl 25 år etter

Rune Kr. Ellingsen

Etter ulykken ble hele reaktor 4 innesluttet i en enorm betongsarkofag. Denne lekker som en sil. I forgrunnen turister fra Norge og Slovenia. Radioaktiviteten så nær reaktoren er ca. 20 ganger det normale nivået, selv med sarkofag rundt reaktoren.

Foto: Rune Kr. Ellingsen

Den 26. april i år var det 25 år siden verdens verste atomkatastrofe utspilte seg i Tsjernobyl, Ukraina. I dag har stedet blitt et populært mål for ekstremturister.

For oss i Lofoten står kampen mot destruksjonsanlegget for atombrensel i

Sellafield høyt på agendaen. Faren for radioaktiv forurensing av våre nær-områder og fiskefelter ved en ulykke er stor. Konsekvensene vi ser etter katastrofen i Tsjernobyl kan dessverre lett overføres til Lofoten og Sellafield.

Dødssone

Den såkalte dødssonen går i en 30 kilometers radius rundt kraftverket. Området er stengt av regjeringen, og voktes av over tusen bevæpnede vakter. Der kan ingen bo på mange hundre år på grunn av forurensingen. På sykehus rundt omkring i Ukraina og Hvite-Russland i nord ligger titusener av mennesker som ble født med alvorlige misdannelser, og er ute av stand til å klare seg selv. Selv i dag, 25 år etter ulykken, fødes det i enkelte områder et høyt antall barn som har klare tegn på mutasjoner på grunn av radioaktiv forurensing. Kun grupper av ekstremturister fra utlandet besøker frivillig området på dagsturer. I fjor besøkte hele 7.000 turister dødssonen rundt Tsjernobyl.

Forurensing

Også Norge ble hardt rammet av ulykken, og både sopp, bær, reinsdyr- og sauekjøtt ble totalforbudt å spise i enkelte områder av landet i 1986. Fortsatt i dag er det begrensinger i enkelte områder, og vi har brukt mange hundre millioner kroner på tiltak for å gjøre kjøtt fra disse områdene trygt å spise. Dersom lignende lekkasjer av radioaktivitet skulle skje fra Sellafield og ut i sjøen, ville radioaktiviteten spre seg i løpet av dager og uker til norskekysten og Lofoten. Konsekvensene for våre gyteområder og fiskefelter ville bli minst like alvorlige og langvarige som det de har vært på land i forbindelse med Tsjernobyl-ulykken.

Absurd

I det Menighetsbladets medarbeider vandrer rundt på området noen hundre meter fra reaktor 4 med en geigerteller som snatrer og klikker frenetisk, føles dette fjernt fra min virkelighet hjemme på Røst. Absurd og skremmende. Her kjempet 600.000 mennesker fra hele det tidligere Sovjetunionen fortvilet mot flammene og strålingen fra atomkjempen i bakgrunnen. Mange av dem straffanger tvangssendt fra Sibir. De ante ikke hva som møtte dem. Til denne dato er over 100.000 mennesker omkommet som følge av stråleskader. Enorme områder rundt kraftverket vil være ubeboelige i århundrer, og intet kan dyrkes, jaktes eller fiskes til menneskemat. De menneskelige, miljømessige og økonomiske konsekvensene ved en tilsvarende ulykke i Lofoten er vanskelige å forestille seg.

Innleveringsfrist

Selv om vi står foran en fin sommer, er det på tide å minne om at innleveringsfristen for høstens utgave av Kirkebladet er 15. august.

Og nok en påminnelse: Har du fortsatt lyst til å få Kirkebladet til din postkasse, men har fått ny adresse, må du melde fra til oss slik at postverket kan finne deg.

Omsorgssenteret jubilerer

Judit Adolfsen

Jubileet ble feiret som seg hør og bør med taler, sang, kaffe og god mat.

Foto: Tom V. Torstensen

Omsorgssenteret på Værøy har nå passert sine første 20 år. Det ble feiret lørdag 16. april med åpent hus – med kaffe og kaker – overrekkelse av blomster til personalet fra pårørende for godt arbeid og god pleie – og med taler og takk.

Om ettermiddagen var brukere og personalet spesielt innbudt. Avdelingsleder Inghild Thomassen ønsket velkommen og oppsummerte fra drifte til jubilaranten – og så gav hun en sang til de

Værøys eldste – Mette Liland (97), trives godt på senteret. Her sammen med Ole P. Adolfsen.

Foto: Tom V. Torstensen

frammøtte. Værøy Mannskor var også til stedet og bidro med vakker sang. Ordføreren holdt tale for jubilaranten og overrakte blomster fra kommunen.

Med andre ord – en verdig feiring av jubileet.

Bildet – som vi har lånt av Rolf Eriksen, viser 17.maitoget klar til start i Breivika. Vi vet dessverre ikke årstallet.

17. mai i Breivika

Dag Sørli

Også i år ble det feiret tradisjonell 17. mai på Værøy – og selv om barnetogets rute er blitt kortere og kortere år for år, var det stor stemning på nasjonaldagen.

Den gangen det fortsatt var skole på Nordland, hendte det at nasjonaldagen ble feiret med barnetog gjennom Nordlandsgården. Men det hørte med til sjeldenhetene, for det var på sørsida – i

sentrum – at mesteparten foregikk med stort skoletog, underholdning og leker for barn og voksne.

Da de første lastebilene kom til øya, ble avstandene for intet å regne. De 6-7 kilometrene bak på den åpne lasteplanen var et av dagens høydepunkter. Men før bilens tid var det bare å starte i god tid og traske den dårlige grusveien fra nord til

sør. Når skoleungene og de voksne fra Nordland var kommet omtrent midtveis, sluttet folket i Breivika seg til det glade 17.mai-følget. På Sørland var gjerne ungene fra Måstads skolen også kommet – og slik samlet alle tre skolene på Værøy seg til feiringa av nasjonaldagen – selv-

sagt med felles barnetog. Mange av lekene foregikk utenfor Bedehuset i Vågen. Når så kvelden kom og festlighetene var over, var det å ta fatt på hjemveien på slitne føtter, men glade og fornøyde over feiringen av nasjonaldagen.

Tusen takk !

Liste over gaver til Kirkebladet er fra perioden 1. januar til 15. april 2011.

Hjertelig takk til dere alle !

Aud og J Andreassen	200,00	Ellen Kvalnes	200,00	Ranveig Karlsen	250,00
Elin Libakk	200,00	Reidun L Pedersen	150,00	Berit Michaelsen	200,00
Edgar Skavhaug	200,00	Karin Bensvik	200,00	Malmfrid Martinussen	200,00
NN	100,00	Unn Børresen	250,00	Arvid Wessel	500,00
Annie Jakobsen	200,00	Signy N Sedeniussen	250,00	Oddvar Strømnes	150,00
Einar Andreassen	200,00	E. Fjeldheim	200,00	Ella H Andreassen	200,00
Berit J Fagerness	200,00	Britt S. Karlsen	200,00	Inger-J Strandbakke	200,00
Svein K Røstgård	200,00	Eva Thomassen	100,00	Eldrid Johansen	200,00
Tore Holden	100,00	Per M Mikaelsen	300,00	Steinar Arntsen	300,00
NN	100,00	Mary Nilsen	200,00	Lennart Andreassen	300,00
Björg Storås	200,00	Anne Britt Bang	200,00	Harriet E. A. Silseth	250,00
Lilly og H Nilsen	250,00	Anne-Sofie Henriksen	200,00	Julie Holmen	100,00
NN	200,00	Anna og K Nilsen	200,00	Lise Charlotte Mørk	200,00
Hanne Kjelaas	200,00	Johanne A. Jensen	100,00	Agnes W. Martinussen	200,00
Beathe Jenssen	200,00	Rolf Eriksen	300,00	Karin og Arne Sjursen	200,00
Magnhild Pedersen	200,00	Svanhild Berg	200,00	Evy Skullerd	200,00
Bjørn E Høgseth	350,00	Liv J Johansen	200,00	Anne Berit A. Fadum	200,00
Paula S Strand	200,00	Tore Holst Andersen	200,00	NN	300,00
Eldbjørg Larsen	200,00	Inger L Steinbakk	200,00	Rolf Egil Brun	250,00
Hjørdis Olsen	200,00	Henny Jacobsen	150,00	Björg Williamsen	200,00
Anne B Maalen	200,00	Svanhild Torjuul	200,00	Kåre Johansen	200,00
Jan O. Helberg	100,00	Svanhild Tangen	200,00	Marit Halden	300,00
Britt S Buscman	200,00	Thore J Kristensen	200,00	Gunnar W Andreassen	250,00
Lillian H Larsen	200,00	Roy H Wrålsen	400,00	Terje Oprann	200,00
Ib Brask	200,00	Solveig Pettersen	200,00	Jim Arne Olsen	200,00
Kurt A Kristiansen	100,00	Gladdy Mørch	500,00	Oddbjørn Jørgensen	200,00
Frithjof N Arntsen	300,00	Gerd Søreng	200,00	Kari Indset	200,00
Jorunn Skjelten	300,00	Tordis Nordsveen	200,00	Per Haugland	200,00

Kristian A. Nilsen	200,00	Audhild K. R. Johansen	200,00	Oddny Håndstad	100,00
Asbjørn Myklebust	500,00	Einar Andreassen	200,00	Astrid og M Andersen	300,00
Borge Stark	300,00	Elin Linæseter	150,00	Åse Fagerslett	200,00
Marit Johnsen	300,00	Tone May Andreassen	100,00	Viggo Hovde	200,00
Sigfrid Indrestra	200,00	Jan-Erik Wessel	100,00	<u>Harald Nilsen</u>	<u>200,00</u>
Svein K Røstgård	200,00	Edith Hansen	200,00		
Edith Røstgård	200,00	Silje Evjen	200,00	Til sammen	22 400,00
Bjørn M Jensen	200,00	Robert Pettersen	200,00		

Hjertelig takk til dere alle for den store gaven til driften av ”Kirkeblad for Værøy og Røst”. Vi håper du trives med bladet, og skal gjøre vårt beste for å lage et hyggelig, leseverdig og interessant kirkeblad!

Redaksjonen

Tusen takk.....

Tusen takk til alle dere som har stått på for å hjelpe meg og guttene mine heim til Røst.

Nå slapper vi av og koser oss i huset vårt på Røst.

Hilsen Kari Ann, Mikael og Adrian

Takk

Hjertelig takk for blomster og for deltakelse ved vår bror Georg Andreassens bortgang.

Takk til Nils Kristian for all hjelp.

Martha, Nora og Rigmor.

Takk

En hjertelig takk for all vennlig deltakelse ved vår kjære mor, Henny Rånes bortgang.

Takk for blomster og hilsninger.

Takk til Kristina og Nils Kristian for god hjelp og støtte.

En takk til sykehjemmet for god pleie og omsorg.

En takk til koret som stilte opp på kort varsel.

*Mona m/familie, Margareth m/familie,
Beate*

Takk

Hjertelig takk for gavene på kr 18.000,- som ble gitt til misjonsarbeidet på Filippinene i forbindelse med making av min 50-årsdag i påsken!

Takk til Linda og Paal for flott sang og Værøy Mannskor for både sang og gave.

Tusen takk og Gud velsigne dere alle.

Dagfinn

MINNEORD

Ågot Refsvik

Født 12. april 1919 – død 27. mars 2011 i Bodø

27.mars 2011, sovnet mor stille inn på Stadiontunet sykehjem i Bodø. Ågot var født på Skånland i Salten, hun ble 91 år.

Mor var raus - hun hadde stor grad av omtanke for mennesker generelt og for familien spesielt. Hun hadde tid til å lytte, og alle som kom på besøk var hjertelig velkommen.

Mor var klok, hun hadde bare grunnskole, men hun var svært kunnskapsrik, noe som vi unger og andre fikk nyte godt av.

Mor var sosial – hun hadde stor familie og mange venner. Hun likte å få besøk, og hun reiste en del. Vi hadde besøk av henne der vi bodde, barnebarna og etter

hvert oldebarna var svært glade når mor Ågot kom på besøk.

Mor var arbeidsom – hun jobbet hardt, tok seg av familie samtidig som hun hadde arbeid utenom hjemmet. Hun hjalp venner og naboer og trådte støttende til der det trengtes. Selv som pensjonist tok hun småjobber, og hadde stadig noe på agendaen. Vi er mange som har mottatt strikkeklær og hekleduker fra henne, og det var alltid laget med mye flid og mye hjertevarme.

Mor var der for oss – og vi var der for henne, men hun var også mye alene. Hun var vant til å klare seg selv, men etter hvert gjorde benskjørheten og hjerte-problemene og andre helseplager henne mindre selvhjulpne, og hun fikk plass på sykehjem.

Takk mor, for det du var for oss og for alle som kjente deg.

Vi lyser fred over Ågot sitt minne.

Barn, barnebarn, oldebarn og tippoldebarn.

For familien
Karin Refsvik Grindstein

Samarbeidsprosjektet Røst-Værøy-Bodø

Arild Jensen

Fra 2008 har overnevnte menigheter hatt et felles samarbeidsprosjekt som handla om oppgavedeling for felles tjenesteyting på tvers av kommunegrenser. Prosjektet har vært evaluert i alle tre kommuner sammen med rådmenn og ordførere.

Siste møte var på Røst den 12. mai der det ble vedtatt å avslutte prosjektet i den form som har vært. Værøy menighet har sterkt ønske om å samarbeide videre på alle plan med tanke på alt det nye som kommer. Menighetens ønske er et prosjekt med tanke på framtidig bruk av kirkene for alle. Håpet er å få det til ganske snart.

Etter vinteren

Kirkevergen på Værøy oppfordrer alle med ansvar for graver og gravminner på kirkegården om å sjekke dem etter vinteren.

Hvis de er løse kan de falle ned og skade dyr og mennesker.

De er den som er ansvarlig for gravstedet som er ansvarlig for gravminnene som er satt opp på stedet. Hvis det er noe dere lurer på i denne forbindelse, ta kontakt med kirkevergen på 760 95 240.

KIRKEBLADET FOR VÆRØY OG RØST

REDAKTØRER:

**Dag Sørli
8063 Værøy**

**Tel: 760 95 240
e-mail adresse:
redaksjon@kirkeblad.no**

**Tove Andreassen
8064 Røst
e-mail adresse:
heltono@yahoo.no**

**Trykk:
NR 1 Arktrykk A/S
Mysen**

Bankgiro: 4509 23 32350

Fasteaksjonen

Tradisjon tro samlet Værøy konfirmantene også i år inn penger til Kirkens nødhjelps fasteaksjon. I år ble det samlet inn over 6.000 kroner til den tradisjonsrike innsamlingsaksjonen. Takk til konfirmanter og foreldre som deltok.

B

RØST:**Døpt:**

Celina Kristin Evjen

Født: 25.11.2010

Døpt: 03.04.2011

Død:

Georg Adolf Andreassen

Født: 20.06.1926

Død: 04.04.2011

VÆRØY:**Døde:**

Håkon Jensen

Født: 08.09.1928

Død: 11.12.2010

Brit Martine Dahl

Født: 27.12.1934

Død: 01.03.2011

Begravelsen var fra Pinsemenigheten Sion.